

LITURGIE DOMÁCÍ CÍRKVE O SLAVNOSTI ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Tento manuál vzniknul pro vnitřní potřebu farnosti Lomnice u Tišnova a všech, kdo hledají, jak prožít velikonoční vigílii v domácím společenství. Je zcela nezávazný a dobrovolný a je na zvážení jednotlivých společenství, co z předkládaného textu využijí.

PŘIPRAVME MÍSTO

Je dobré věnovat přípravě pozornost a vyzdobit místo podobně jako sváteční stůl: hezký ubrus, svíce, kříž, Bible, ve které je založena pasáž, kterou budeme číst. Svíci rozsvítíme.

*Připravíme několikrát texty čtení a tužky. Pokud nemáme tiskárnu, lze doma vyhledat Bible a najít v nich. Zkratka **P** označuje otce, matku, případně podle situace někoho jiného, kdo vede liturgii; zkratka **O** označuje ostatní, **V** znamená všichni.*

Domluvíme se, kdo bude číst úryvek z evangelia, případně další texty.

Každý krok modlitby lze proložit písničkou, pokud někdo doma hraje na kytaru či klavír a jsou k dispozici noty. Lze i odkázat na on-line písně: <https://kancional.cz/> nebo <https://www.karaokearty.cz/texty-pisni/krestanske-pisne-18370>

ZAČÍNÁME

Na začátek je vhodná radostná „alelujová“ píseň, v Kancionálu začínají číslem 401.

Když se všichni shromáždí kolem připraveného stolu otec rodiny, nebo maminka začnou křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

V dnešní slavnostní den se scházíme v naší domácnosti kolem společného stolu, abychom oslavili vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. Vzkříšený Pán se zjevil svým učedníkům, když byli ze strachu za zavřenými dveřmi a přinesl jim pokoj. Chceme ho dnes prosit, aby i naše srdce naplnil pokojem, důvěrou a láskou. Kdybychom však řekli, že nemáme hřích, sami sebe klameme a pravda v nás není. Vyznejme tedy nejprve Bohu i sobě navzájem své hříchy, a Bůh nám odpustí, protože je věrný a spravedlivý.

Chvilě ticha.

P: Smiluj se nad námi, Pane,

O: Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

O: A dej nám svou spásu.

P: Boží slovo nás povzbuzuje: „Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy." (*Kol 3, 13*) Na znamení vzájemného odpuštění si nyní dejme pozdravení pokoje.

V: Amen.

(Přiměřeným způsobem a podle zvážení si přítomní vymění znamení pokoje.)

SLÁVA

Následuje zpěv nebo recitace chvalozpěvu Sláva na výsostech Bohu (kancionál č. 501 a výš)

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

MODLITBA

P: Bože, tvůj jednorozený Syn slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe; prosíme tě: dej, ať ve světle jeho vzkříšení vstaneme k novému životu, a obnov nás svým Duchem, abychom směřovali k tobě do nebeské slávy.

O: Amen.

ČTEME Z PÍSMĀ SVATÉHO

P: Nyní se zaposlouchejme do textu Písma svatého a poprosme Ducha svatého, aby nás učinil vnímavými k tomuto textu.

Úryvky čteme pomalu a kvalitně 😊

1. ČTENÍ – SK 10,34A.37-43

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i

mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

MEZIZPĚV – ŽL 118,1-2.16AB+17.22-23

Ant.: Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.

Nechť řekne dům Izraelův:

„Jeho milosrdenství trvá na věky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,

Hospodinova pravice mě pozvedla.

Nezemřu, ale budu žít

a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli,

stal se kvádrem nárožním.

Hospodinovým řízením se tak stalo,

je to podivuhodné v našich očích.

65

38

Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ A,B,C

To-to je den, kte-rý při-pra-vil Pán,

já-sej-me a ra-duj-me se z ně-ho.

R.
| Ž 117, 24 |

1. Dě - kuj - te Hos-po - dinu, ne - boť je do - brý, * jeho milo - sr - den - ství tr - vá na věky.
 2. Nechť ře - kne dům Iz - rae - lův: * "Jeho milo - sr - den - ství tr - vá na věky." **R.**
 3. Hos - po - dinova pravice moc - ně za - sá - hla, * Hos-po - di - no - va pra - vi - ce mě po - zvedla.
 4. Ne - ze - mřu, a - le bu - du žít * a vypravovat o Ho - spo - di - no - vých či - nech. **R.**
 5. Kámen, který stavi - te - lé za - vr - hli, * stal se kvá - drem ná - rožním.
 6. Hos - po - dinovým řízením se tak sta - lo, * je to podivu - ho - dné v na - šich o - čích. **R.**

<https://josefolejník.cz/wp-content/uploads/2019/04/038-slavnost-zmrtvych-vstani-pane112.gif>

2. ČTENÍ – KOL 3,1-4

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

(Bratři!) Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co (pochází) shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co (pochází) shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

SEKVENCE

„Chválu velikonoční oběti“ je sekvence předepsaná římskokatolickou církví při mši pro dny velikonočního oktávu (osm dní po svátku Zmrtvýchvstání Páně). Zpravidla bývá připisována Wipovi Burgundskému, kaplanovi císaře Konráda II. Sálského, pochází z 11. století.

První tři sloky tvoří chvalozpěv na Krista, Beránka Božího, který svou obětí zvítězil nad smrtí, následuje dramatický dialog mezi apoštoly a sv. Marií Magdalenou, která jim oznamuje, že Kristus vstal z mrtvých a předešel apoštoly do Galileje. Poslední dvě sloky vyjadřují radost apoštolů ze zmrtvýchvstání.

Existuje několik českých překladů, katolický Kancionál uvádí jeden barokní překlad pod číslem 406.

Pokud sekvenci nepíváme (Kancionál č. 406), recitujeme na dva sbory:

1. Velikonoční oběti,
vzdejme své chvály, křesťané.	2. Hrob, z něhož Kristus slavně vstal,
aby se v Otci radoval.
2. Beránek spasil ovce:
Kristus Pán nevinný
s hříšníky smířil Otce.	1. Anděly jako svědky stát,
na zemi roušku, bílý šat.
1. Střetly se v divném souboji
život a smrt. Je po boji.	2. Už jde Kristus, má naděje,
před vámi do Galileje.
2. Ten, který zemřel, z mrtvých vstal,
aby nám věčně kraloval.	1. Víme, že Kristus z hrobu vstal,
vpravdě byl vzkříšen světa král.
1. Pojd' a pověz nám Maria,
co jsi po cestě viděla.	2. Vítězný, korunovaný,
smiluj se, Kriste, nad námi.

406A – VELIKONOČNÍ OBĚTI

1. Ve-li-ko-noč-ní o - bě - ti, a - le - lu -
ja, a - le - lu - ja, po-spěš-me chvá-lu
za-pě - ti, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

1. Velikonoční oběti, / aleluja, aleluja, / pospěšme chválu zapěti, / aleluja, aleluja.
2. Beránek ovce vykoupil, / aleluja, aleluja, / když muka kříže podstoupil, / aleluja, aleluja.
3. Se smrtí život utkal se, / aleluja, aleluja, / v podivuhodném zápase, / aleluja, aleluja.
4. Pán žití učinil ten div, / aleluja, aleluja, / zemřel, a v slávě vládne živ, / aleluja, aleluja.
5. Řekni nám, řekni, Maria, / aleluja, aleluja, / cos tam u skály spatřila, / aleluja, aleluja.
6. Prázdny hrob, z něhož vstal můj Pán, / aleluja, aleluja / a plátno, v němž byl omotan, / aleluja, aleluja.
7. Vstal Kristus, naše naděje, / aleluja, aleluja, / a zve nás do Galileje, / aleluja, aleluja.
8. Žije náš Král, chcem žítí s ním, / aleluja, aleluja, / slitovným Králem vítězným, / aleluja, aleluja.

EVANGELIUM – JAN 20,1-9

P: Aleluja. Kristus, náš velikonoční beránek, je obětován, proto slavme svátky s Pánem.

O: Aleluja.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhy) plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Lze zůstat chvílku v tichu a rozjímat o slyšeném textu.

Není moudré, aby někdo z rodiny měl nad přečteným textem kázání.

Je ale možné rozdat připravené papíry, na nichž bude úryvek textu vytištěný. Každý dostane chvílku čas, aby si text sám znovu přečetl. Pak si vezmeme tužky a každý si ve svém papíru zaškrtně slovo či slova nebo větu, které se ho dotkly. Může jich být více, podle toho, jak byl text pro nás působivý. Po chvílce, když všichni mohli projít text a zaškrtnout si nějaké slovo, každý může přečíst jedno ze zaškrtnutých slov. Postupně všichni čtou, lze i několik koleček tak, aby zazněla podtržená slova. Je dobré, aby každý četl, a to i v případě, že již dané slovo zaznělo.

MYŠLENKA OTCE ERVÍNA

Kdyby nám sdělovací prostředky dnes oznámily, že koronavirus je přemožen, že už nemá žádnou šanci, to by byly asi nejradostnější Velikonoce v našem životě. Ale to že nám všechny zprávy dnešní slavnosti oznamují, že Kristus vstal z hrobu, že přemohl smrt, to už s námi tak moc nedělá. Drží nás ještě vůbec naše víra nad vodou? Je pro nás ještě vůbec posilou v těžkých chvílích? A co Ježíš? Kam se nám vytratil? Teď nám opravdu žádné poučky nepomohou. A tak znovu zajedme na hlubinu a přijmeme Ježíše do svého života, jako ho přijali všichni ti, kteří se s ním setkali.

Francký kněz Wipo v 11. století složil krásnou velikonoční píseň, kterou zpíváme jako sekvenci o dnešní slavnosti: "Velikonoční oběti, aleluja, aleluja, pospěšme chválu zapěti, aleluja, aleluja." Hovoří o Marii z Magdaly, která našla Kristův prázdný hrob a slyšela, že má živého Ježíše hledat v Galileji. My možná také Ježíše hledáme na nesprávném místě, my jsme prostě Krista pohřbili, místo abychom ho hledali živého uprostřed světa. Marie a ostatní ženy o tom měly povědět učedníkům. I nás víra v Krista zavazuje, abychom tuto radostnou zprávu předávali dál. Vždyť kdybychom z velikonočního poselství čerpali radost jen pro sebe, bylo

by to sobecké. „Kristus vstal!“ – „On opravdu vstal!“ Tak se zdraví po staletí křesťané o velikonočním jitra. Nejde jen o pozdrav, ale hlavně o to, abychom mu jako Marie otevřeli své srdce, a tak zakusili a pocítili Jeho blízkost v každém okamžiku.

VYZNÁNÍ VÍRY

P: Nyní společně vyznejme svou víru:

V: Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

SPOLEČNĚ PROSÍME (A DĚKUJEME)

Následuje modlitba proseb. Lze ji v této podobě volně proložit i poděkováním za vše dobré, co nám Bůh dává.

P: Nyní připojíme modlitbu proseb. Za každou prosbou se připojí jednoduché zvolání „Amen“.

Můžeme využít připravené prosby např. zde: www.pastorace.cz/primlavy

Lze říkat prosby zcela spontánně.

Kde je to pro účastníky obtížné, lze vyslovit jen jedno slovo, které prosbu charakterizuje (např.: za nemocné, za rodiče). K takové modlitbě se rády připojí i děti.

Formy proseb a děkování se mohou vzájemně kombinovat a doplnit.

MODLITBA OTČENÁŠ

Po přímlovách se společně pomodlíme modlitbu Páně.

P: Pomodleme se modlitbu, kterou nás naučil Pán Ježíš:

V: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny,

jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Amen.

P: Přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám!“ Aleluja.

O: Učedníci se zaradovali, když viděli Pána. Aleluja.

V: Kristův klid ať přebývá mezi námi.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA A POŽEHNÁNÍ

P: Pane Ježíši, tys změnil smutek svých učedníků na velikonoční radost a přinesl jsi jim pokoj. I my prožíváme v tyto dny obavy a nejistotu. Spolu s tvými učedníky voláme: Pane, zůstaň s námi! Prosíme tě, přetvoř nás na lidi Velikonoc, ať v nás přebývá tvůj pokoj, neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.

V: Amen.

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Na znamení požehnání si můžeme navzájem udělat křížek na čelo se slovy:

V: (Jméno), ať radost a pokoj vzkříšeného Pána naplní tvé srdce. Žehnám ti ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

P: Dobrořečme Pánu.

V: Bohu díky.